

regningen af den i artikel 4, stk. 1, 3 og 4, omhandlede dækning hensyn til den andel, der tilkommer hver enkelt investor.

Findes der ingen særlige bestemmelser, fordeles kravene ligeligt mellem investorerne.

Medlemsstaterne kan bestemme, at krav vedrørende fælles investeringer, som to eller flere personer har andel i som deltagere i et interessentskab, en sammenslutning eller en gruppe af tilsvarende art, der ikke har status som juridisk person, kan lægges sammen og behandles, som om de hidrørte fra en investering foretaget af en enkelt investor, med henblik på beregningen af grænserne i artikel 4, stk. 1, 3 og 4.

3. Er investor ikke ubetinget berettiget til de midler eller instrumenter, der opbevares, er det den person, der er ubetinget berettiget hertil, som dækkes af garantiordningen, forudsat at den pågældende persons identitet er blevet fastslået eller kan fastslås inden datoen for den i artikel 2, stk. 2, omhandlede konstatering eller afgørelse.

Er flere personer ubetinget berettiget til de pågældende midler eller instrumenter, tages der ved beregningen af de i artikel 4, stk. 1, 3 og 4, fastsatte grænser hensyn til hver enkelt persons andel i henhold til de bestemmelser, der gælder for forvaltningen af midlerne eller instrumenterne.

Dette stykke finder ikke anvendelse på institutter for kollektiv investering.

Artikel 9

1. Garantiordningen træffer passende foranstaltninger til at underrette investorerne om den i artikel 2, stk. 2, omhandlede konstatering eller afgørelse samt til at udbetale eventuelle pligtige garantibeløb hurtigst muligt. Ordningen kan fastsætte en bestemt frist, inden for hvilken investorerne skal fremsætte deres krav. Fristen skal være på mindst fem måneder fra datoen for ovennævnte konstatering eller afgørelse eller fra datoen for offentliggørelsen af ovennævnte konstatering eller afgørelse.

En investor, som ikke har været i stand til at fremsætte sit krav over for garantiordningen rettidigt, kan dog ikke nægtes dækning under henvisning til, at en sådan frist er udløbet.

2. Ordningen skal kunne dække investorernes krav hurtigst muligt og senest tre måneder efter, at kravets berettigelse og størrelse er blevet fastslået.

Under helt specielle omstændigheder kan garantiordningen i særlige tilfælde anmode de kompetente myndigheder om en forlængelse af denne frist. En sådan forlængelse må ikke overstige tre måneder.

3. Uanset fristen i stk. 2 kan udbetalinger fra garantiordningen suspenderes, indtil der foreligger en domstolsafgørelse, hvis en investor eller en anden person, der er berettiget til eller har andel i en investering, er blevet sigtet for en lovovertrædelse i forbindelse med hvidvaskning af penge som defineret i artikel 1 i direktiv 91/308/EØF.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne påser, at investeringsselskaberne træffer passende foranstaltninger med henblik på at give nuværende og potentielle investorer de fornødne oplysninger om, hvilken investorgarantiordning investeringsselskabet og dets filialer inden for Fællesskabet er tilsluttet eller om, hvilken eventuel alternativ ordning der findes, jf. artikel 2, stk. 1, andet afsnit, eller artikel 5, stk. 3. Investorerne underrettes om bestemmelserne i investorgarantiordningen eller den eventuelle alternative ordning, herunder om størrelsen og rækkevidden af den dækning, som garantiordningen yder, samt om de regler, som medlemsstaterne eventuelt har fastsat i henhold til artikel 2, stk. 3. Disse oplysninger præsenteres i en let forståelig form.

På anmodning gives der tillige oplysninger om de betingelser og formaliteter, der skal opfyldes for at få udbetalt garantibeløbet.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal foreligge på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor filialen er etableret, på den måde, som den nationale lovgivning foreskriver.

3. Medlemsstaterne indfører regler, der begrænser anvendelsen i reklameøjemed af de i stk. 1 nævnte oplysninger for at undgå, at sådan anvendelse påvirker det finansielle systems stabilitet eller investorernes tillid. Medlemsstaterne kan navnlig begrænse en sådan reklame til en simpel henvisning til den ordning, som investeringsselskabet er tilsluttet.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne kontrollerer, om filialer, der etableres af investeringsselskaber med hjemsted uden for Fællesskabet, er omfattet af en